

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. M. J., predsjednice vijeća, L. R.-B. i B. T., članica vijeća te višeg sudskog savjetnika S. P., zapisničara, u upravnom sporu tužitelja X. d.o.o. Z., kojeg zastupa punomoćnik B. A., odvjetnik u Z., protiv zaključka tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Miramarska 24b, Zagreb, klasa: UP/I-034-01/09-01/4, urbroj: 326-111/10-4 od 18. veljače 2010., radi obnove upravnog postupka, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 25. srpnja 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Zaključkom tužene je odbačen tužiteljov prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga klasa: UP/I-451-04/08-10/25, urbroj: 326-111-09-16 od 29. listopada 2009.

Tužitelj osporava zakonitost predmetnog zaključka te navodi da se ovaj upravni spor nastavlja i temelji na upravnom sporu koji se vodi kod ovog suda poslovni broj: Us- 13291/09 te predlaže spojiti spise. Tvrdi da je dostavom potvrde o vlasništvu dionica od S. k. d. d. d.d. kao jedine relevantne institucije koja može dati podatke o vlasništvu dionica nekog društva, otklonio svaku sumnju u svoje tvrdnje, što je bilo sporno tuženiku. Navodi da je odlučan trenutak saznanja tužitelja za neku činjenicu ili dokaz, a okolnost što se presuda Prekršajnog suda u Zagrebu nalazila na internetskim stranicama ne znači i ne može automatski značiti da je bilo koja osoba mogla tom činjenicom raspolagati, već da je odlučno kada je tužitelj to rješenje pročitao, a da je to bilo 27. studenoga 2009.

Tužitelj nadalje navodi da različita tumačenja zakona i unutar odjela samog tuženika, ne pridonosi pravnoj sigurnosti investitora. Tvrdi da tuženik nije uzeo u obzir niti naknadna saznanja tužitelja o vlastitim greškama koje je napravio prilikom donošenja odluke o povećanju temeljnog kapitala u pripremi i provođenju glavne skupštine 2006. godine. Navodi da je također uvidom u Izvješće o preuzimanju uvidio da je isto bilo manjkavo jer nije sadržavalo sve elemente potrebne po zakonu te da je tužitelj stoga u okviru obnove postupka i dostavio i dopunjeno i ispravno izvješće kao novi dokaz, obzirom da je smatrao da je upravo takvo manjkavo izvješće moglo prouzročiti zabunu i neuobičajeno postupanje tuženika u tom predmetu.

Iako se može govoriti o ekstenzivnom tumačenju članaka ZUP-a koji reguliraju obnovu postupka, tužitelj smatra da je u konkretnom slučaju takvo tumačenje više nego primjereno i opravdano. Smatra da tuženik tvrdnjom da su navedene činjenice i dokazi i bili izneseni i upotrijebljeni u vrijeme vođenja postupka da ne bi utjecale na drukčije rješenje iskazuje nepoštovanje temeljnih načela propisanih ZUP-om i načela zakona kojim je propisan rad i postupanje samog tuženika što pridonosi pravnoj nesigurnosti i nanosi štetu tužitelju i cjelokupnom tržištu kapitala. Predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporavani zaključak.

Tužena u odgovoru na tužbu tvrdi da je tužitelj podatak iz potvrde S. k. d. d. d.d. navodio u svim svojim očitovanjima tijekom provedenog upravnog postupka te da je isti podatak putem S. k. d. d. d.d. u vrijeme vođenja postupka bio dostupan i Agenciji i tužitelju. Isto tako navodi da su svi podaci iz rješenja Prekršajnog suda bili dostupni Agenciji u vrijeme donošenja rješenja o

preuzimanju ali ih Agencija nije uzela u obzir, a da iskaz svjedoka u prekršajnom postupku koji postupak je Agencija radi prekršaja utvrđenih u jednoj pravnoj stvari, ne obvezuje Agenciju u postupanju u drugoj pravnoj stvari.

Tužena navodi da činjenica da Odluka o povećanju temeljnog kapitala Ciljnog društva nije pogreškom sadržavala i oslobođenje tužitelja od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, nikako ne bi utjecala na drukčije rješenje Agencije da je i bila iznesena i upotrijebljena u provedenom upravnom postupku, jer je za donošenje rješenja o preuzimanju odlučna bila činjenica da odluka skupštine o oslobođenju tužitelja od obveze nije donesena. Predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu.

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je rješenjem Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga klasa: UP/I-451-04/08-10/25, urbroj: 326-111-09-16 od 29. listopada 2009. utvrđeno da je tužitelj 29. prosinca 2006. stjecanjem 81.152 redovne dionice s pravom glasa dioničkog društva L. d.d. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje tog društva (t. I.). Tužitelju se nalaže da u roku od 30 dana podnese tuženoj zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (t. II.). Društvu L. d.d. je naloženo da, u roku od 15 dana od dana zaprimanja rješenja, to rješenje dostavi dioničarima društva ili omogućiti dostavu rješenja putem S. k. d. d.d. (t. III.). Tužitelju je naloženo plaćanje administrativne pristojbe i naknade (t. IV) te je navedeno da se to rješenje neće objaviti u Narodnim novinama (t. V.).

Tužitelj je 2. prosinca 2009. tuženoj Agenciji na temelju odredbe članka 149. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 53/91., 103/96.) podnio prijedlog za obnovu postupka okončanog navedenim rješenjem.

Odredba članka 249. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku propisuje da će se postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv kojega nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku obnoviti ako se sazna za nove činjenice ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Prema odredbi članka 254. navedenog Zakona, stranka je dužna u prijedlogu za obnovu postupka učiniti vjerojatnima okolnosti na kojima temelji prijedlog. Naime, obnova upravnog postupka je izvanredni pravni lijek, koji zbog razloga pravne sigurnosti samo iznimno treba dopustiti kada postoje točno određeni razlozi, pa već i sam prijedlog kojim se obnova postupka traži mora biti obrazložen na način kako je određeno navedenim člankom Zakona.

Iz ovog razloga stranka može tražiti obnovu upravnog postupka samo kad su činjenice i dokazi postojali u vrijeme vođenja ranijeg upravnog postupka, ali za njih stranka nije znala, tako da je rješenje doneseno bez tih činjenica i dokaza. Nove činjenice za koje se nije znalo u prijašnjem upravnom postupku moraju biti takve po sadržaju i dokaznoj snazi da bi same ili s već upotrijebljenim u prijašnjem upravnom postupku mogle dovesti do drukčijeg rješenja stvari u upravnom postupku, koji bi bio povoljnije riješen za stranku. Bitno je, dakle, ne samo da postoje nove činjenice i dokazi o njima, već i da su po sadržajnoj i dokaznoj vrijednosti doista takvog značenja da rezultiraju za stranku povoljnijim rješenjem upravnog postupka.

Sud smatra da se u predmetnom slučaju prema stanju spisa predmeta ne radi o novim činjenicama niti o novim dokazima u smislu citirane zakonske odredbe, koji su postojali ranije, a koji bi eventualno mogli dovesti do drugačijeg rješenja ove upravne stvari. Naime, predlagatelj u prijedlogu za obnovu upravnog postupka navodi činjenice koje su nastale nakon donošenja rješenja u postupku čiju obnovu traži ili činjenice koje je već isticao tijekom postupka.

Dakle, predlagatelj u ovom predmetu nije iznio nove činjenice i nove dokaze u smislu citirane zakonske odredbe, niti je učinio vjerojatnim da bi takove činjenice, dovele do povoljnije odluke za predlagatelja, stoga je na temelju odredbe članka 256. stavka 2. Zakona o općem upravnom

postupku odbačen prijedlog za obnovu upravnog postupka uz razložno obrazloženje s kojim je sud suglasan.

Zbog toga je tužba odbijena na temelju odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 53/91., 9/92., 77/92.) u svezi s člankom 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.).

U Zagrebu 25. srpnja 2013.

Zapisničar
S. P., v.r.

Predsjednica vijeća
mr. sc. M. J., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

I.B.